

er det jo dog ikke et saa ravgalt Forslag, som den ærede Ordfører vilde gjøre gjældende. Ganske vist ere de 10 Reservebatailloner erstattede med 10 Forstærkningsbatailloner, men til Gjengjæld er Feltartilleriet forøget med 3 Batterier. Dette er i Hovedtrækkene Forandringerne i det Bestaaende. Med Hensyn til Befalingsmandskabet og deslige er der vist ingen Svækkelse. Den Hovedmangel, som man med Rette har paaberaabt sig med Hensyn til Tilveiebringelsen af Befalingsmandskab, er søgt afhjulpen ved væsentlig forandrede Regler, saaledes at der ingen Tvivl synes at kunne være om, at man ad den foreslaaede Veie vil kunne fikke sig, at Befalingsmændene ikke blot komme til at staa paa Papiret, men have i Virkeligheden. Her er ganske vist for min Betragtning en Vanskelighed. Jeg fremhævede allerede dette ved Sagens Iste Behandling, og jeg gjentager det her, fordi det er et Spørgsmaal, der ligger mig paa Sinde. Det er den Betragtning, at en Almuesmand med almindelige Skolekundskaber, forbrede ved Dphold et Par Aar paa en Skissole — det var egentlig Tanken i Værnepligtsloven, men det er neppe overholdt — skulde gennem Korporalskolen og Officerskolens næstnyngste Klasse ved Flid og Paapassenhed med den tarvelige Lønning, som Militæretaten i saa underordnede Stillinger kan give ham, kunne, naar han var i Besiddelse af legemlig og aandelig Begavelse, naae til at blive fast Befalingsmand i Armeen. Den Tanke har jo ingentunde været udført i den Udstrækning, som vi den Gang haabede. Jeg skal nu ikke faste Vold med Nogen om, hvor Skylden ligger, det er omtalt tidligere, men faktisk er det, at Virkeligheden ikke har svaret til Forventningerne. En Forandring maa der altsaa ske. Efter det foreliggende Forslag kan Rekruten efter 6 Maanedes Forløb faae Udgang til Premierlieutenantklassen. Herved er altsaa navnlig den Klasse, hvor den uformuende og ikke velforberedte Mand skulde have Hjælp til at gaa Officersveien, Officerskolens næstnyngste Klasse, og hele det Princip saldet bort. Naar jeg har fundet det nødvendigt at gaa med hertil, er det sket, og sker det under den Forudsætning, at der paa anden Maade kan hødes derpaa ved Hjælp til Uddannelse af uformuende Mænd, der agte efter Rekruttiden at gaa denne Veie, og som altsaa forinden ville have at skaffe sig de Kundskaber, som dertil udfordres. Jeg nærer Haab om, at Erstatning for næstnyngste Klasse kan gives paa den Maade, og ved fuld Tilslutning fra alle Sider uden Partihensyn, naar ellers Formen for denne Tankes Virkeliggjørelse findes. Det er derfor, jeg i den Henseende har kunnet høre mig. Man naaer her efter ved denne Lov 20 Liniebatailloner + Livgarden, 21 Forstærkningsbatailloner og 12 Livrytterieskadroner. Ganske vist er der her en Forandring — det indrømmer jeg —, men jeg synes

ikke, den indeholder nogen væsentlig Svækkelse. Endvidere 12 Feltbatterier og 6 Kompagnier Fæstningsartilleri o. desl. At denne Lov skulde være saa rav-ruffende-pinende-gal, som den ærede Ordfører uvilliede, det beror jo paa, hvad man tror, at en saadan lille Stat som vor, efter sine finansielle Gvner, sine fysiske Kræfter og hele sin politiske Stilling hensigtsmæssig er istand til at anvende til dette Formaalets Fremme. Jeg indrømmer de Herrer, at de i visse Henseender ere stærkere end vi, de have det Bestaaende. Hvad vi ønske at opnaa, skal kjøbes for en Ordning, der i militær Henseende er mindst lige saa god. Vi skulde opnaa Fordele imod at give militære Fordele igjen. Om trent saaledes staar det. Derfor er Sagen ganske naturlig Gjenstand for Forhandling. Lige saa lidt som jeg turde eller vilde bømme ilde om de Herrer, fordi de fra et militært Standpunkt ønske den Ordning gennemført, som de have foreslaaet, lige saa lidt tror jeg, de ere berettigede til at bømme saa haardt et Forslag, der noget afviger derafra, fordi de omtalte Ønster ikke ere tilstrækkelig opfyldte.

Hvad de stillede Ændringsforslag angaar, skal jeg fatte mig kort. Jeg antager, at der er et Flertal i Thinget for Forslaget under Nr. 1. Der staar i det foreliggende Lovforslag, at Begyndelsen af April er Indkaldelsestid for Jodfolkets Rekruter, men forskjellige Udtalelser faavel fra den meget ærede Minister som fra Udbelingschefer og paa anden Maade gaa ud paa, at dette vanskeligt kan gennemføres, naar man ikke har Exercerhuse, og da det, som allerede antydet af mig ved 2den Behandling, meget godt kan passere med den Ænesteomgang, vi have foreslaaet i Loven, som den foreligger, at fastsætte f. Ex. Begyndelsen af Mai eller sidste Halvdel af April, have vi tilladt os at stille dette Forslag, der kan tages som 15de April eller ogsaa efter nærmere Overveieelse som 30te April, hvilket paa en Dag naar er Begyndelsen af Mai. Det er et Spille rum, der kan være nyttigt med Hensyn til andre mulige Forhold. Forslaget under Nr. 2 have vi stillet op igjen, fordi vi antage, det var ved en Slags Feiltagelse, at dette vort Forslag blev forkastet ved 2den Behandling. Jeg faae nok, at ærede Medlemmer, som f. Ex. det ærede Medlem for Leire og hans nærmeste Venner stemte imod os her, men jeg kan dog ikke antage, at det skulde være de Herrer's Mening, at det vilde være rigtigt at indkalde 600 Befalingsmandselever istedetfor 500. Vi have tidligere holdt os til $\frac{1}{10}$ af den supponerede Rekrutstyrke. Det giver, naar vi antage, at der særlig indkaldes 5,000 Rekruter til Jodfolket, 500 og ikke 600. Vi anbefale derfor igjen dette Forslag til Thingets Velvillie for at naae det, som laa i vort Ændringsforslag til 2den Behandling. Forslaget under Nr. 3 anfer jeg det for en Selvsølge, at vi faae vedtaget, og hvad angaar Forslaget under Nr. 4 glæder det mig at